

אזהרה: הטימטום הבא בערשרת טימטומי לבנון

רצונות איי-הביטחון

גנרל לאחד
גיוס של ימיהביניים

נפקדות צה"ל. הכחשות דובר צה"ל
הועילו כמו כוסות-דודן למת. (נכפר
נשחטו נשותיהם וילדיהם של חברי
המפלגה הסורית הלאומית-חברתית,
שמתוכה באו המתאבד של שער-עגל
והמתאבדת בסוודר האדום).
זהו אות לבאות. אפשר לומר: זוהי
כתובת-הדם על הקיר.
באשר כוח זה יושאר לבדו
מצפון לגבול, יסרו המוסדות.
אנשיו יקראו דרור ליצריהם.
כלבנונים אמיתיים, כל מעשה
זוועה ייראה להם כנורמלי.
במצבי-סכנה ייתקפו בסאניקה,
ואז יהיו מסוגלים לזוועות נור-
אות עוד יותר.

כל מי שראה אנשים אלה בשטח,
יודע שזהו המצב.

מכיוון שהם אנשי הדרום, יהיו
לאנשי צד"ל גם חשבונות אישיים
וערתיים. החיילים המארגונים בצד"ל
עלולים לעשות שפטים בשיעים
ובדרוזים, הדרוזים בשיעים ובמארגונים,
השיעים בכל.

זהו העיקר: כל מעשי-
הזוועה שיבוצעו, יירשמו על-
השבון הישראלי.

לא יהיה אדם אחד בעולם שלא
יטיל על ישראל את מלוא האחריות
לזוועות שיבוצעו על-ידי אנשי הכוח
הזה, שהוא בגלוי ולעניי-כול, כוח
שכיני של ישראל.

שום הבחשה לא תעזור כאן,
כפי ששום הבחשה לא עזרה
אחרי צברה ושאתילא —
ובצדק.

כפי שאמרתו אז אחרי מעשה, אני
מוכן לומר עכשיו לפני מעשה: מי
שמכניס נחש ארסי לערש של תינוק,
לא יוכל לטעון, לא אני הרגתי את
הילד!

השדוניזציה של

רבין

לגבי האוכלוסיה בדרום-לבנון,
ובעיקר האוכלוסיה השיעית, יהיה
צד"ל צבא-כיבוש, פשוטו כמשמעו,
בדיוק כמו צה"ל. גרוע מזה, כי צה"ל
היה כוח זר, ואילו צד"ל הוא כוח מקר
מי, שיהיה מטבע הדברים שנוא שכי
עתיים.

קיומו של כוח זה ברצועת
הביטחון יהווה גירוי מתמיד.
הוא ימשוך אליו סיגועים, כמו
שניירי-זבובים מזדחל אליו את
הזבובים, הוא לא ימנע סיגור
עים, הוא יגרום להם.

יתכן שיש בישראל מישוה האומר
לעצמו: "או קיי, שיפגעו בצד"ל!
העיקר הוא שלא ייפגעו ביישובים
שלנו!"

זוהי אשליה. כאשר צד"ל יותקף,
הוא יבצע מעשי-הנקם. מעשי-הנקם
ישלחו שיבעתים את השניאה לישר-
אל, ויגירו אחריהם בהכרח לפיגועים
בישראל עצמה.

אם ייכשל צד"ל במשימתו ויימצא
כמצוקה, יצטרך צה"ל לשעוט צפונה
כדי להצילו — וכך תחזור כל הפרשה
על עצמה.

"חונכים" ישראליים, בדומה ל"יועצים"
האמריקאיים שהיו בצבא דרום וייט-
נאם. יש בו גם שכירי-חרב גרמניים
ואחרים.

בימים האחרונים התגלה כי הגיוס
לכוח זה — או לכוחות המסונפים לו,
בעלי שמות שונים כגון "מישמר
אזרחי" — נעשה בדרך של כפייה, כפי
שהיה מקובל באירופה של ימי
הביניים. הוטל על כל כפר לגייס
"מיכסה" מסוימת מצעיריו. משסירבו
הכפרים הדרוזיים בגיזורה המיזרחית,

מאת אורי אבנרי

הוטל עליהם "סגר" וננקטו נגדם פערי-
לוח-עונשין שונות, באמצעות צד"ל
ובכחות צה"ל.

מה טיבם של מגויסים כאלה?
האם הם יילחמו כלוחמים
עזינפשי? האם יחרסו את נפ-
שם? מהי המוטיבציה שלהם?
מוכן מאליו שערכו הצבאי של כוח
כזה שואף לאפס — ונדרמה שאין איש
בצמרת צה"ל החושב אחרת.

אבל כוח כזה יכול לפעול
ככוח-טרור — כלומר, כחבורה
המטילה את אימתה על הבס-
רים, על-ידי ביצוע מעשי-
זוועה, אשר צה"ל עצמו אינו
רוצה ואינו מסוגל לבצעם.

ברור יותר ויותר שזוהי המטרה
האמיתית.

צד"ל כבר ביצע טבח בכפר סוחמור,
למרות הפיקוח הצמוד של צה"ל עליו
באותה עת. כשבוע האחרון בוצע טבח
מוזווע בכפר יחמור, מדרום לאגס-
קרעון, וכל העולם וכל הלבנונים
מאמינים כי בוצע על-ידי צד"ל.

חות צה"ל את הגבול, כדי לעזור לצד"ל
במשימותיו.
ברצועה זו שוכנים נוצרים,
שיעים ודרוזים. השיעים שזני-
אים עתה את ישראל, הדרוזים
נמצאים על הגבול בין שניאה
וניטראליות. הנוצרים אמורים
להיות אזהרים, אך גם זה מוטל
בספק.

אם אוכלוסיה זו תקבל על עצמה
את עולו של צד"ל, כבא-כוח של צה"ל,
יונח על מדינה שנואה (או בלתי-
בכוחות עצמם ובכוחו של צד"ל,
פיגועים בישראל. אם לא תרצה, או לא
תוכל האוכלוסיה למלא משימה זו —
להגן על מדינה שנואה (או בלתי-
אהודה) מפני בני-ארצם ובני-ערדותיהם
— יופעל כלפיה טרור צבאי, עד כדי
גירוש האוכלוסיה כולה והשמדת
הכפרים ("אדמה חרוכה"). יש המדברים
על גירוש האוכלוסיה ומסירת השטח
להתנחלות מארגונית.

הריני מבקש בזה לקבוע,
בעוד מועד, כי תוכנית זו כולה
מטורפת. אפשר לומר, תוך
התנצלות כלפי קלאוזביק: זהו
המשך הטימטום באמצעים
אחרים.

נחש בערש התינוק

קודם כל, הבה ונסתכל בגוף הזה
הקרוי צד"ל — צבא-דרום-לבנון,
בפיקודו של הגרל אנטואן לאחר,
יורשו של רביסרן סער חדאד.

זהו צבא-שיכירים, הממומן והמצויד
כולו על-ידי ישראל, והאמור לסור
למרות ישראל. משכורת חייליו עולה
בהרבה על השכר הממוצע במשק
הישראלי. אופיו, כמכשיר ישראלי,
ידוע כיום לכל, וישראל אף אינה
טורחת עוד להכחיש זאת. יש בו

שרי-ביטחון יצחק רבין, ושהתקבלה
על-ידי ראשיה-ממשלה שימעון פרס
והממשלה כולה.
הסיבה האמיתית היתה פוליטית:
הליכוד לא הסכים לנסיגה מהירה,
מזוורת, מסודרת ומכובדת, במהלך
אחד.

שיטת השלבים היתה הזמנה
לפיגועים. היא גרמה להרג חסר-כל-
צורך של חיילים. היא חייבה מיבצעים
מחיריים של הרג-אוכלוסיה, ושיטות
נלוותות של כיבוש, שנקראו בשם "היר
החוקה". היא הקימה אויב, העלול
לדרוך אחרינו גם אם ננטוש את לבנון
כליל. היא זרעה תאוות-נקם נוראה
ברכבות לכבות.

זהו פרק שחור בתולדות צה"ל,
ההולך ונשלם. עכשיו כדאי לחשוב על
הפרק הבא — לפני שיהיה זה מאוחר
מדי.

כי יתכן מאוד שהפרק הבא
יעמיד בטימטומו בצל גם את
הטימטומים של הפלישה, של
הכיבוש ושל הנסיגה.

טרור ואדמה חרוכה

התוכנית של ממשלת-ישראל
לשלל הבא, הולכת ומתבהרת. לא
בדיבורים של השרים, הממשיכים
לשקר בחצאי-אמיתות, אלא במעשים
בשטח.

הכוונה היא להשאיר "רצועת ביט-
חון" רחבה, שבה ישלוט הגוף הקרוי
צבא דרום-לבנון. מדי פעם יחצו כר

שאלה: מה היית רוצה להגיד
לרבין?

החייל יוחאי צור מלוד: "שאני-
שים לא חיים לפי שלבים. אני חי
או מת. אין לי שלב-ביניים".
חילומי-דברים אלה, שפורסמו
לפני כמה ימים בצהרון חדשות,
מהווים בפשטותם הנחרצת את
גזר-הדין הסופי על מיבצע הנסיגה
מלבנון.

צה"ל נס!

מכל המיבצעים בתולדות צה"ל,
מיבצע הנסיגה מלבנון הוא
הכושל ביותר. ביוני 1982
הפלישה ללבנון ביוני 1982.

למתכנני מיבצע הפלישה (אם
בכלל אפשר לדבר לגבי מיבצע אומלל
זה על "תיכנון") עומדת הטענה שלא
היה להם מושג על הכוחות האמיתיים
הפועלים בלבנון, ועל המציאות שם.
ואילו למתכנני הנסיגה, אין טענה זו
יכולה לעמוד: כאשר היה עליהם
לתכנן את המיבצע, הם כבר ידעו היטב
מול מה ומול מי הם עומדים.

מיבצעה-הפלישה עמד בסימן
הטימטום של אירידיעה. מיב-
צעה-הנסיגה עומד בסימן הטימ-
טום של הידיעה.

אמר השבוע איש-ביטחון בכיר,
בשיחה פרטית: "צה"ל נס מלבנון! אין
היום אף מומחה אחד בארץ המסוגל
להסביר מדוע הוחלט על הנסיגה
"בשלבים" — שיטה שהומלצה על-ידי
הרמטכ"ל משה לוי, שפטרונה היה

קאריקטורה של מושיק ב.דבר